

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Széchenyi-téren, a hídkaputól kimenet balra a 24. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt. Ára ötvégyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ör 7 kr., 2-ör 6 kr., 3-ör 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

A „nyitási” cikkek sora után 20 kr. előleg bekielése mellett a szerkesztőséghez címzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési díj

K. KÖZLÖNY

april-júniusi folyamára.

Egészévre . . . 12 forint.
Félévre . . . 6 „
Évnyegyedre . . . 3 „

Az előfizetési pénz kiadó Stein János középutcai könyvkereskedésébe küldendő, hol a megrendelt példány pontos megküldéséről intézkedve van.

Kolozsvár, június 5.

(B.) Talán nem eszünk el a hazánkat, hogy a magyarországi országgyűlés csakugyan össze fog hívatni még ez évben. Nem kételkedünk abban is, hogy a képviselők választása az 1848-iki választási törvények alapján fog végrehajtatni.

Azonban abban még ma sem mernék teljesen bizni, ha valjon az összehívandó országgyűlés képesítve lesz-e, a nagy horderejű napi kérdéseket szerencsésen megoldani, avagy csak meg is kíséreni azoknak megoldását.

Nézetünk szerint ez főleg attól függ, ha valjon kész lesz-e a kormány mindazon oetroy utján létesített intézkedéseivel felhagyni, melyek Magyarország közjogába belevágnak, s főleg a szent István koronája területi épsége ellen voltak intézve. Mert e nélkül a magyar alkotmány visszaállítása, sőt az alkotmányosság is képtelenség.

Más szavakkal kész lesz-e a kormány, már az országgyűlés összehívásánál, kiegészítésénél elfogadni az 1861-iki országgyűlés által kimondott elveket kiindulási ponttúl.

Ezt remélni alapos ok van, miután a Felső közlebről a kormánynak néhány, Horvát- s Magyarországra vonatkozó oetroy terveit visszautasította.

Most sem eszünk el a külügy, hadügy, kereskedelmi, közlekedési, Magyarország önállóságát s függetlenségét illető kérdések miként leendő megoldásának fejtegetésébe, s csak a szent István koronája területi épségére vonatkozólag szólnunk pár szót, miután ez legközelebről érdekel, s meg vagyunk győződve, miszerint az lenne a leghelyesebb eljárás, ha a kormány nem csak a választások módjára nézve fogadná el az 1848-iki törvényeket, hanem ezek szerint intézné el az országgyűlés kiegészítését is, s ezáltal lehetségessé tenné, hogy az országgyűlés, legottan illetékesnek nyilvánítva magát, haladék nélkül hozzá foghatna a nagy munkához.

Tagadhatatlan, miszerint Horvátország s Erdély egyaránt kiegészítő részei a magyar koronának, s ennélfogva bármelyiket is ettől elszakítani a pragmatika sanctioval s a fejedelmi esküvel ellenkeznek.

Azonban azon törvényes viszony, melyben e két ország az anyakirálysághoz van, lényegesen különbözik egymástól, mert Horvátországot úgy lehet tekinteni, mint társországot, míg Erdély az 1848-iki törvények óta nem tekinthető másként, mint a mi volt a trónkövetelők által kivitt separatio előtt t. i. Magyarországnak a királyhágón innen fekvő vidéke, s valamint a separationon nem lehetett értelme, miután az egy közös királyság, egy uralkodó házhoz visszakerült: úgy bizonyos, hogy Erdély jogviszonya nem lehet más, mint a mint azt az 1848-iki törvényhozás elhatározá.

A területi kérdés illetőleg az 1865-ben összehívandó országgyűlés csak azon elvekből indulhat ki, a melyeket az 1861-i országgyűlés fogadott el, ha nem akarja az ország szétdarabolását, s nem akar belenyugodni abban, hogy Magyarország csak a Bach b. által tervezett határok közé szorítsassék, vagy ha nem akarja elismerni, hogy az 1790-diki 12-dik törzikk az oetroy által megsemmisíthető volt, s ma már annak azon szavai nem kötelező erejűek, miszerint: „Magyarországban, a törvény alkotásának, eltörlésének s magyarázásának joga a törvényesen koronázott királyt és az országgyűlésére összesereglett országos

rendeket illeti, s ezen jogot az országgyűlésen kívül gyakorolni nem lehet. A végrehajtó hatalmat pedig a Felső csak a törvények értelmében gyakorolhatja.”

De ne fejtessük tovább az 1848-diki pozsonyi 7-dik, s kolozsvári 1—2 törvény-cikkek állását az oetroykkal szemben, mert azt úgy sem tudók oly tisztán fejtegetni, mint a hogy az Deák Ferencnek a pesti országgyűlésen 1861-dik év máj. 13-kán elmondott beszédében fel van fejtve, mely ma is nyomtatásban közkezen forog, s újítsuk fel e lapok hasábjain s keblünkben az ünnepeit honfi idézett beszédje azon részét, mely a szent István koronája területi épségére vonatkozik. Abban következő szavak olvashatók:

„Sem Erdély, sem Horvát- és Tótország, sem a Horvátvidék, sem Fiume és a tengeremlék közöttünk képviselve nincsenek, mert az országgyűlés meg nem hívatott; pedig ezek is kiegészítő részei az országgyűlésnek s a törvények világos rendelete szerint meghívandók lettek volna.

A sanctio pragmatica, a kir. hitlevelek s fejedelmi eskük határozottan kimondják, hogy az ország integritása mindenkor sértetlenül fentartandó. De az integritás nem csak abból áll, hogy az ország területéből seenni el ne szakítsassék, hanem az a poliikai integritást is magában foglalja. Midőn tehát a végrehajtó hatalom lehetetlenné teszi, hogy az országnak valamely része, vagy a magyar koronához tartozó valamely ország alkotmányterületét részben vehessen az ország legfontosabb poliikai működésében s együtt gyakorolhassa a törvényhozás jogát: az ország poliikai integritása van megsértve.

Ismét alább.

Erdélynek haladék nélküli meghívását s megjelenését semmi nem gátolja. Erdélynek egyesítése Magyarországgal az 1848-iki évben törvényesen létre jött, és pedig a két országnak közös óhajata folytán, melyet mind a magyarhoni, mind az erdélyi országgyűlés ünnepélyesen s egyhangulag kijelentett. Mind Magyarországnak, mind Erdélynek ezen egyesülés iránt hozott törvényei, a Felső által szentesítve, azonnal végre is hajtottak. Akkor, midőn az alkotmányosság felretételével abszolút rendszer lépett a szabadság helyébe, Erdély Magyarországtól közizgatás tekintetében ismét külön választott; most azonban, midőn a Felső az abszolút rendszert megszüntette, okvetetlen meg kell szünniök azon rendszer jogtalan következményeinek is. Azon törvények tehát, a melyek Erdélyt Magyarországgal egyesítették, s miket az abszolút hatalom ideiglenesen mellőzött, de meg nem semmisíthetett, az alkotmányosság elvének kimondásával újra kétségbe kerültek, s az egyesülést újra kérdésbe venni, a felett újra határozni, s ez által a kedélyek nyugalmát felzaklatni, nemcsak törvénytisztség, hanem káros poliikai tévedés is volna. A tetteges egyesülésnek minél előbbi végrehajtását pedig megtagadni nem annyira volna, mint Erdélyt nem egyesíteni Magyarországgal, hanem annyira, mint Magyarországtól valóssággal elszakítani, és ez a sanctio pragmaticával merőben ellenkezik.

Hiszszük, hogy Erdélynek nem magyar nemzetiségű polgárai sem fogják kockáztatva látni az egyesülés által nemzeti érdekeiket, mert megnyugvást s teljes biztosítást fognak találni azokban, miket mi más nemzetiségű polgártársaink irányában határozni fognak.”

Nem illenek-e a szavak a jelen körülményekhez, teszen-e az valami különbséget, hogy akkor az absolutisticus irányú kormány, a törvényeket mellőzve közizgatási szempontból elválasztotta Erdélyt Magyarországtól s most más uton akarják ugyanazt eszközölni.

Nemde mindkét eljárás homlokegyenest ellenkezik a pragmatika sanctioval, mely pedig egyedül lehet biztos alapja az 1865-ben összehívandó országgyűlésnek.

Horvátországot illetőleg következők az idézett beszéd szavai:

A mi Horvátországot illeti, nem követeljük mi, hogy az ő kisebb számú képviselőik ellenében a mi nagyobb számunk határozzon, az általok netalán előadandó követelések s feltételek fölött. Horvátország saját teritoriummal bir, külön állása van s nem volt soha bekebelezve Magyarországra, hanem kapcsolatban állott velünk és társunk volt, ki jogainkban s kötelezéseinkben, szerencsénkben, bajainkban osztozott. Ha tehát most Horvátország, mint ország akar részt venni törvényhozásunkban,

ha előbb tisztába akar jönni velünk azon feltételekre nézve, mik mellett közjogi állását Magyarországgal kész összekötői, ha erre nézve egy akar velünk értekezni, mint nemzet nemzettel, nem fogjuk azt visszautasítani; csak azt kívánjuk, hogy Horvátország ne gátoltsassék, miszerint küldöttét országgyűlésünkhöz küldhesse, s ezáltal nekünk is, nekik is mód és alkalom nyujtassék az értekezést közjogi alapon megkezdhetni.

Lehet-e ennél tisztábban bebizonyítani, miszerint Deák Horvátországot társországnak tekinti, Erdélyt pedig Magyarország egyik vidékének.

Végül az országgyűlés illetékességét illetőleg következőleg nyilatkozott Deák Ferenc:

„Mindaddig, míg azok, kik törvény szerint az országgyűlésre meghívandók, meghíva nem lesznek, mi az országgyűlést kiegészítettnek nem tekinthetjük stb.

Kell-e e tisztá szavaknak bővebb magyarázat.

Kül- és belföldi levelezés.
Bukarest, máj. 18.
A bukaresti ev. ref. egyház félszázados ünnepélye 1865 máj. 2/14.

1815 május 14-dike ama örök nevezetes nap, melyen a bukaresti ref. egyház áldott emlékü alapítója, Sükői Imre a legelső magyar isteniszteletet tartotta az itteni evangéliumi testvérek akkori kisded teplotában, melyet ma iskolának használnak, feléptülve a diszes új luth. templom 1852-ben. Egyházunk naplóirója e nevezetes napot ezen egyetértően meghatározó szavakkal jegyezte fel: „Boldog nap, melyen legelőször tettset föl ez idegen földön szent vallásunk és magyar nemzetiségünk fényesen ragyogó csillaga!”

Ötven év alatt, hogy mekkorára nevedett az egyesült fejedelemségekben evangéliumi hitünk és nemzetiségünk mustárfája, örömmel fogja ezt olvasni ez ünnepély leírásából a tisztelt olvasó. A diszes bukaresti ev. ref. új templom, mely belülről az új szöszék és új orgonát kivéve, Isten után készen van, a confirmacióra járó 26 növendék által e napra a legizleteseb csinnal volt felkoszoruzva. Az iskolás gyermekek, és az iparos ifjak egyletének énekes tagjai hetek óta készültek Teleki Sámuel tanító vezetés alatt válogatott egyházi és nemzeti négyes énekekre.

Gyönyörű májusi reggelre viradtunk, a templom ajtaja elibe állított zöld galyakból készült s koszorúkkal ékített diadalív, a zöldséggel betérített templom udvar az idegenekkel is tudatta, hogy valami rendkívüli ünnepe van ma egyházunknak. Az ünnepély pontban féltíz órákor vette kezdetét. Az Istenháza rögtön zsufolásig megtelt különböző nemzetiségekhez tartozó hívekkel, a legnagyobb részt, azonban a mi egyházunk tagjaiból telt ki. Legelőbb fenállón az egész gyülekezet által énekeltek: „Terólad zeng dicséretünk”, ezután pedig: „Örvendj Krisztusnak országa.” Magyarul legelőbb imádkozott a missio vezetője t. Czelder Márton ur, alapigéjűl bevén Máté 5. r. 16. Fejtegette, miként kell fényleni a keresztény embernek benn az Ur házában, és künn az életben. Utána a dalárda énekelte: „Szállj ránk sz. Lélek Isten”, mialatt szöszékbe lépett e sorok írója, és prédikált románnyelven a 126-dik zsoltár 3-dik verse alapján s beszédét rövid hálaimával végezte, mind csak román nyelven. Utánaam helybeli lutheránus prédikátor tisz. Brusz Márton beszélt német nyelven a két prot. felekezet közötti testvéries egyetértés üdvös voltáról t. Nagy József pitei lelkész helyett, ki tudatta egyházunkkal, hogy az iskola miatt egy napra sem képes elhagyni állomását. T. Brusz urat szintén a harmonia működése alatt t. Vincze Dániel ploesti lelkész ur váltotta fel, és beszélt a legszabatosabb kiejtéssel francia nyelven Máté 21, 42. v. bevén alapul. Szép kiejtése, vonzó előadásával teljesen megnyervén francia hallgatóit, kik az itteni fejevegyárból számosan jelentek meg. T. Vincze D. után én rekesztettem be az ünnepélyt magyarul mondott hálaimával, s egyszersmind türelemre hívtam fel a sz. gyülekezetet mig két alkalmi költemény el fog szavaltatni az ur asztala mellől. Egyiket írta t. Czelder M. ur, elszavalta t. Vincze ur, kinyomtatta Brailán ts Csiki ur a szászuti egyház segedelmére, s árulatott egy huszason. A másikat írta és szavalta Sáska Robert szép költeményeiről

és csinos szavaltatáról itt általános nagyra becsült ifju hazánkfa, ki sok szemekben örömkönyveket varázsolt szép költeményével. Ezek után a „Hymnus” éneklése alatt oszlott szét a gyülekezet, délután egy órákor, kebelében vivén mindenki e napnak feledhetetlen emlékéit, és azon minden ajakról hallható örömyilatkozatot, miszerint nem volt jelen egyetlen egyén bármely nemzetiség- és felekezet-hez tartozott is legyen, a ki a legnagyobb megelégedéssel ne hagyta volna el az Urnak sz. hajlékat.

Az ünnepélyre következett ebédlen lelkes pohárköszöntések emeltettek mindazokért, kik tényezői annak, hogy hitünk és nemzetiségünk itt a külföldön is virágozhasson. Hétfőn májálisa volt az iskolás gyermekeknek a szabadban, honnan ismét azon édes meggyőződéssel tértünk haza, hogy Isten a benne bizókat külföldön is megtartja a haza számára mindörökké.
Kocs Ferenc
ref. lelkész.

U. i. Az elmondott beszédeket Szölösi József ur az egyház új főgondnoka kinyomatja a torony-építés segedelmére, s ezen kívül e czéla még 20 es. k. aranyot ajánlott. Isten áldja meg érte minden jókkal.

Csik-Somlyó, máj. 28.

A csik-somlyói iskolák pénz-alapját kezelő püspöki bizottmány és tanintézetek tanártestületének, egy magasztos és ünnepélyes alkalomra irt örömyilatkozatát vagyok szerencsés a „Kolozsvári Közlöny részére beküldeni, azon reményben, hogy egy a nemesebb érdekeket felélelő lap annak helyet adand.

Az örömyilatkozat, mely egri érsek ő nmltóságához intéztetett itt következők:

„Nagyméltóságú érsek ur!”
Kegyelmes urunk!

„Folyó hó 28-án Eger városa s illetőleg az egri érseki megye egy magasztos örömyünnepnek leendő tanuja, melynek előbire is villanszerűen futá be édes magyar hazánkat, s hozá mozgásba milliók szívburjait; e napon fogja a kintünö kath. Eger városa oltárhoz kisérni forrón szeretett érsek atyját, hogy a félszázados áldozat arany áldozatát a fiai kegyelet s gyermeki bála jó illatu áldozatát küldje az egri Urához azon nagybecsi életért, mely büszkesége, áldása a magyar egyház és hazának. Igen kegyelmes urunk! e napon fogja nmltóságod félszázados áldozarságának arany áldozatát a kegyelem Istenének bemutatni; a nagy magyar haza egy nagy templom leendő napon, nmltóságod az oltáron álland, mint áldozó pap, s milliók térdre omolva sirják a gyermeki öröm hálás könyeit.

Kegyelmes Urunk! a Kárpátok keleti részén büszkén emelkedő Hargita aljában lakik egy nemzet, melynek ősei, minden maroknyiságuk mellett is, történelmi fényű emlékekben vívták ki a csaták vérzivárvajai közt ősi alkotmányuk védpaizsa alatt a vitéz harcoss nevet; egy nemzet, mely a szent hitükhöz törhetlen hűséggel ragaszkodó apátnak méltó ivadéka: e nemzet a székyei nemzet.

E nemzet nevében bátor megjelenni nagyméltóságod előtt a mély tisztelettel alóhrt püspöki bizottmány, tanintézetek tanártestülete az ifjusággal, annak ez örömyünnep alkalmából felhangolt érzelmeit tolmácsolando. Kegyelmes Urunk! örömyel ragadjuk meg ezen kedvező alkalmat, parányi zálogát nyujthatni annak, miszerint a nagyméltóságod által gazdagon segedelmezett nemzet, épp oly hálás kegyelettel őrzi a Bartakovics nevet, a mily nagylelkű volt nagyméltóságod irányában. A nagyméltóságod dicsfényűvel koszoruzott neve nyitja meg jelentékeny áldozatával azon kegyes jötevők névsorát, kik a nyomorokkal kitűző székyei nemzet jövője által érdekeltetve járultak iskolai pénzalapjának alapításához.

Nagyméltóságod első a kegyes adakozók közt, s épp azért azok között is, kiket tisztelni szent köteleységünk; azért a Mátra aljában fölfakadó örömy harsány szavait sokszoroson visszazengő ő Hargitánk; mert a nagyméltóságod áldást osztó kezei itt is az idő által meg nem emészthető emléket emeltek e nemzet keble s iskolái évkönyveiben. Fogadjon nagyméltóságod hálátelt keblünk ezen igénytelen kifejezését oly kegyesen: a mily forrók szívünk áradozó érzelmei.

A mint Eger népe imádkozik e napon nagyméltóságod nagybecsi életéért: úgy imádkozunk mi is, buzgókn könyörögven jó Istenünknek, hogy azt egyházunk és hazánk boldogítására hosszúra nyujtván, adja meg nagyméltóságodnak ama boldogságot, hogy jötteinek s gazdagon osztogatott áldásainak jutalmul itt közhasznu fáradozásai s áldo.

zatainak kívánt sikerét láthassa, s az égből az örök dicsőség hervadhatlan koszorúját bírhasa.

Egyébiránt nagyméltóságod szentelt jobbját fiai hódolattal csókolván, a legmélyebb tisztelettel öröklünk

Nagyméltóságodnak

Kelt Csik-Somlyón, Urunk születésének 1865. dik év, Pünkösöd havának 22-ik napján, legalázatosabb fiai.

Beszterce, május 22.

A besztercei ev. ref. község megnyervén a várostól azon templomokat, melyért csaknem évszázad óta kérelmezett, most gróf Bethlen Sándor egyházmegyei főgondnok, Vályi Elek esperes, Varró István lelkész és Borosnyai Pál gondok aláírásuk alatt felszólítás küldetett be kegyes adakozásra. Az adakozás már kezdetét is vette; eddigelő a következő honfiak, honleányok s erkölcsi testületek járultak a szent célhoz kegyes adományokkal:

Gróf Rhédei Klára báró Radák Istvánné 6 nagysága 50 frt o. ért. Legidősebb báró Kemény Domokos ur 20 frt, báró Podmaniczky Armin ur 10 frt, Regius József besztercei polgár 63 frt, tek. Róth Pál ur Dézsről 40 frt, tek. Bod Péter ur 10 frt, tek. Ferenczi Elek ur Debreczenből 5 frt, mélt. Antos János ur Abonyból 5 frt, tek. Bod Károly ur 2 forint.

A pesti hazai első takarékpénztár 200 frt o. é. tek. Ürmösi Sámuel ur 1 frt, mélt. báró Kemény György ur 5 frt, tek. Vályi János ur Majtisoról 5 frt, tek. Fusz Ferdinánd ur helyben 5 frt, tek. Lang Dániel ur helyben 5 frt, némes Beszterce város polgárai 111 frt 75 kr.

Midőn a tisztelt kegyadományozóknak az egyház nevében hálás köszönetet nyilvánított, tekintettel a pesti első takarékpénztár tetemes kegyadományára el nem mulathatom felkiáltani, „Áldott legyen Fáy András emlékezete!” Áldott legyen azon intézet igazgatósága, mely mind az intézetnek, mind alapítójának koronkint ily szép emléket állít fel!

Besztercén, 1865. május 17. é.

Borosnyai Pál,
gondnok.

Hazai intézetek

Az erdélyi kölcsönös tűz- és jégkármentő társaság közgyűlésén felolvasott igazgatói jelentés.

Nagyméltóságú gróf, egyesületi elnök ur, tisztelt közgyűlés!

A mai közgyűlés egyik főbb teendője az, hogy társulatunk mult évi ügyfolyamáról a hivatalos jelentéseket vizsgálat alá vegye, és az eredményhez képest a jövőre nézve irányt adjon; a másik az, hogy tárgyalás alá vegye a választmány azon jelentését, melyet a mult közgyűlés által az alapszabályokban tett módosítások iránt előterjesztett, hogy t. i. a közgyűlés módosításai a szerkezetbe helyesen vannak-e beillesztve? s ez esetben azoknak legfelsőbb megerősítés alá terjesztését elintézte.

Az elsőre nézve az igazgatóság a pénztár-vizsgáló bizottság által részletesen megvizsgált könyvek és azok adatai alapján a következő eredményt terjeszti a tisztelt közgyűlés elébe:

A jégszakban 1,258 tag vett részt, kik mindössze 566,050 frt tőkét biztosítván, összesen 17,809 frt 11 krig járultak a közpénztárhoz. Ezen összeget az ezelőti évről tartalékban áthozott 6,401 frt 14 krhoz adva, a jégszak összes készlete tett: 24,210 frt 25 krt, a mi mintegy 3 ezerral több, mint az ezt megelőző évbeli. Azonban mint a bevétel, úgy a káreset is több volt ez évben. A midőn t. i. a mult évben 111 tagnak kárára csak 7,763 frt 64 kr kellett, most 205-nek 20,311 forint

91 kr volt szükséges, mely kiadott összeghez még a költségek aránylagos része is járulván, mind-együtt 24,448 frt 87 kr adatott ki. E számitáson felül kiadás a tartalék hozzájárultával lön fedezve, melynek terhére a tűzszakból ideiglenes segély vétetett fel, s ez által megkímélődtek a tagok díjpótlék utáni rendkívüli segélynyújtástól.

A mi a tűzszakot illeti, azt 24,228 tag képezi. Az év kezdetén áthozott 6.559,782 forint 83 kr biztosítási összeghez, az év folyama alatt még 8.009,831 frt 63 kr járult, s így a társulati tagok által egymás között kölcsönösen mentesített összeg együttesen tett 14.569,614 frt 46 krt, melyben 10.333,940 frt 45 kr ér ékü ingatlan, 4.236,670 forint 1 kr ingóvagyon volt képviselve. Összehasonlítva e számokat társulatunk megelőző számadási évével, a midőn 9.573,144 frt ingatlan és 4.836,556 forint ingóvagyon volt biztosítva, kitűnik, hogy társulatunk épületbiztosítási szakasza 760,800 frttal gyarapodott; ellenben az ingóvagyon biztosítás, mit főképpen a természetnyek képviselnek, 598,886 forinttal szállott, minek oka nem csak a mult évi termés igen mostoha eredménye, hanem egyszerűsmd az árunknak tetemes csökkenése is.

Az e szakbeli bevételek a mult évről áthozott 49,881 frt 77 kr díj- és tartaléki maradvány beleszámitásával összesen 173,581 frt 25 krt tettek, tehát ennek folyó bevétele a már említett ok miatt, mintegy 4 ezer frttal kevesebb az azelőtti évinél. Mi a tűzkarosultak számát illeti: ingatlanságok közül 346, ingóságok közül pedig 52, együtt 398 tűzkar történt, és így az azelőtti évhez képest az előbbieknél 46 tal, utóbbiaknál 37 tel, együtt 83 al volt kevesebb tűzkar. A társulatunk terhére esett összes károk fedezésére 66,276 frt 85 kr kívánta-tott, a mig az azelőtti évben 89,373 frt 92 kr volt szükséges. E szakot tekintve, az eredmény általában véve kedvező volt, és éppen ennek következtében sikerült a még folyamatban levő biztosítások fűdzésére fenahagyott díjmaradvány gyanánt 38,498 frtot, s így az azelőtti évhez képest 11.664 frttal többet áthozni, mely aho-zott mennyiség, a miat a tisztelt közgyűlés előtt is tudva van, olyan természetű, hogy egyfelől a rendszer évi díjbevételekkel együttesen a lehető rendkí-vüllyb káreseteket fedezni segít; másfelől pedig, ha a folyó kockázat mennyiség-arányát túlhaladja, akkor mint díjfelöltség foly vissza a társulat tag-jainak.

Ezen díjmaradványon kívül, mint társulatunk egyik fősegélyforrása és támasza, megemlítendő a tartaléktőke. Ez, a mint a részletes számadá-sokból láthatni, a jégszaknak ideiglenesen adott elő-legezése mellett is 24,627 frt 80 krt hozhalott át a folyó évre; és tekintve azt, hogy 1863-ban 11,300 forrattal járult az ingatlanságok szakasza segélyezé-séhez: ma már ezt nem csak majdnem kiegészíté, de jelenleg magasabban áll, mint az 1863-dik év elején. És e szerint, a midőn a közelebb elenyészett évre, díjmaradvány és tartalék czime alatt együttes-en 49,881 frt 77 krt hozhatott át, a most folyó évre e czimek alatt 63,361 frt 25 kr van áthozva.

A díjalap rovására esett intézeti fenntartás költsé-gé most is mindössze nem került többbe, mint 20%-ba a folyó évi díjbevételeknek.

Ha már most meg tekintetbe vesszük azt is, hogy ezen a kölcsönösség elvén alapult hazai tár-sulat tagjai együttesen minő kezességgel bírnak egymás irányában, és az összes 15.135,654 forint jég- és tűzkockázattal szemben: csaknem számta-nilag bizonyosnak látjuk azon előrelvő kiszámítást, hogy minden 14—15 millió biztosítási összeg közt áll azon körpont, mely a hányszor társulatunk éle-tében ismétlődni fog, ugyan annyiszor egy milliót fog képviselni kezeskedésül. Jelenleg is bevételei-ből levonva a számadás szerinti viszont-biztosítá-sok és díjtörlesztések mennyiségét, maradt a jég-

szak összes bevétele 23,897 frt 81 kr, a tűzszak összes bevétele 168,230 frt 56 kr, együtt 192,128 frt, 37 kr, melyhez még a tagok által egymásnak a névszerinti alaptőke helyett kölcsönösen nyújtott díjpótlék-kötelezettség szabályszerint legmagasb mértéke — mint végső segélyeszköz — járulván, n. m. a jégszakban 48,900 forint, a tűzszakban 798,000 frt, együtt 846,900 frt, az összes fedezési erő tesz 1.039,028 frt 37 kr.

A másodikra nézve, bemutatja az igazgatóság az alapszabályoknak a mult közgyűlés által tett módosítások értelmében egy kisebb körű bizottság által dolgozott, a választmány által megvizsgált és megállapított szerkezet szerint, kézirat gyanánt nyomtatott egy példányát, azon megjegyzéssel, hogy az igazgatóság azért vett magának ennyi időt, a reá bízott munka végrehajtására, hogy egyfelől a közgyűlés által tett módosításoknak a szövegbe le-illesztése, s ennek folytán a magyar és német szö-vegnek egyeztetése tetemes időbe és munkába ke-rült, másfelől, hogy a biztosítás terén a mult év folytán oly események merültek fel, melyekre tár-sulatunk alapszabályai végső megállapításánál te-kintettel nem lenni a társulat érdekeire nézve igen káros lett volna. Nyíltan bevallja az igazgatóság, hogy az új szerkezetű alapszabályokban, arra kü-lönös súly van fektetve, s egyszerűsmd mindkét oldalról elegendő kezesség nyújtva: „hogy a jó-hiszemű káros valószínű kára megtérí-tésében igazságosságra, méltányossá-g-ra, sőt kedvező előzékenységre, ellen-ben: a legszentebb ügyből is nyerés-kezdési üzletet csinálni kész biztosító, bűnösszándéka kivételében a lehető leg-erősebb ellengátokra találjon.“

(Vége következik.)

Különfélék.

* E f. hó 6-kán, mint magán távstúrvöny után értesülünk, ö Felsege megérkezett Budára. A roppant néptömeg, melynek egyrésze ez ünnepé-lyes alkalomra begyűlt idegenekből állott, kitűnő lelkesedéssel fogadta. Ö Felsege a hg primás Sci-tovszki ö nagyméltósága által üdvözöltetett megér-keztekor. Ö Felsege szintén magyarul válaszolt a primásnak, kiemelve, hogy az országgyűlést mie-lőbb összehívja, s a nemzet méltányos kívánatait kegyelmesen teljesedésbe veszi. Ö Felsege beszé-dét szűnni nem akaró éljenzés követte.

* E folyó hó 6-án délelőtt 10 órakor mu-zeumunk ünnepélyesen megnyitott. Muzemi igaz-gató Brassai Sámuel ur az előcsarnokban fogadta a lehelők mlt. dr. Szabó József urat a bizottmány-nyal nagyszámu közönség jelenlétében. Az igazgató röviden előadta, kinek köszönhetjük muzeumunk létezését, az összegyűlt közönség háromszorosan megéljenze az alapító gr. Mikó Imre ö nagymélt-óságát. Ezután a választmányi tagok hivatalosan tekinték meg a kiállítás, kevés idő mulva pedig megnyiták a termék a közönség részére is, mely a legnagyobb érdekltséggel járta be a csinosan rendezett osztályokat, hol sok oly tárggyal is talál-koztunk, mely nem csak muzeumunk, de a világ bármely ily intézetének becses kincsét képezné. Legközelebről röviden ismertetni fogjuk lapunk tárczájában az érdekesebb darabjait mind a régi-ség, mind a természetiek osztályának.

— A közelebbi pünkösöd első napján vete fel a legelső uri s ent vasorát az iteni unitariások főegyházában, a világ nagyobb részét bentazott s az irodalom terén is szép hirben álló b. Orbán Balázs, a ki a katolikus hitfelekezettől az uni-tarius hitfelekezetre főként azon okból tért el, mert az encyclica tanait lelkiismeretével nem tudta össze-egyeztetni, s meggyőződése is öt az unitariások bit-

mi is kiléptünk a reformok üdítő mezejére. Egyhá-zunk végre csakugyan eljutott arra a meggyőző-désre, hogy a reformatio nem bevérgzett tény, esupán első lépés, melyet a közép kor békóiból kiszabadult lelkek a szel-lemi tökéletesedés végtelen utján tet-tek. A mit azok elkezdettek, nekünk folytatnunk kell, ha ez idő szerint nem is a hitzikket terén (ámbar arra is felette nagy szükség volna) legalább az egyházszerkezet s azzal kapcsolatban az egy-házi élet mezején. De miként? ez a kérdés. Feles számmal vannak közöttünk, kik bár szóval a ha-ladás embereinek vallják magokat, de mikor tette-kerülne a dolog s befolyásukat a kor szellemével megegyező reformok létrehozásában érvényesíteni kellene, a nem időszerűség veszsző paripájára ülnek, s minden lehető elkövetnek, hogy azokat megakadályozzák. Az ilyenek olyanforma szerepet játszanak a reformokkal szemben, mint a 16 dik században Erasmus, kitől méltán lehetett volna várni, hogy korának küzdelmeiben egyike lesz az előharcosoknak, s midőn a küzdelmek elkezdődtek, gyáván félrevonult, mert — mint mondá — „a re-formokra az idő még nem ért meg, s azok romba fogják dönteni az egész egyházat.“ Az ilyenek egyházi életünk terén oly állást foglalnak el, mint a politikában a pecosovicok, a 47-esek. De viszont sokan vannak közöttünk olyanok is, kik felejtik, hogy csak azon reformok számíthatnak állandóság-ra, melyek a multban gyökereznek s az eszméknek és intézményeknek természetes tovább fejlődési sta-

tanához vonzolta, melyet elődei is egykoron val-lottak.

— (Necrolog.) Szentpéteri Imre a rom. kath. lyceumi nyomda igazgatója, maga és kedves gyer-mekei: József, Gyula, Katalin, Lukács és a most született ártatlannak, kinek életére a szülő életét rablá el a kérélhetlen halál, s ki a tegnap nyéré a keresztvíz áldásos leöntésével Péter, vagy az erősség nevezetét, mely árvaságában oszlopa le-gyen, valamint több itt- és távollevő rokonok ne-vében, mélyen elszomorodott szívvel tudatja hön szeretett nejeinek, a gondos anyának Richter Jozefának e hó első napjára viradólág éjfélt után 1 órakor, élete 30 dik, boldog házassága 9-ik évében, a haldokló szentségeinek példás fölvétele után gyermekágy-lázból származott sorvadásban, csendes elhunytát az Urban. Béke lengjen porain!

— (Necrolog.) Hátszegvidékéről puji Puj Elek, maga s gyermekei: Zsigmond és Irma Mara Györgyné nevében bánatos szívvel jelenti elfelejtethetlen neje és szeretett édes anyá demsai Lukács Rózá-liának folyó év, Szent-Iván hava elején, reggeli 7 órakor történt hosszas betegség utáni gyászos ki-múltát, ezen nagy honleányt bátran sirathatják övői és mindnyájunk, kik ismertük. Hült tetemei folyó hó 3-án fognak az ev. ref. vallás szerinti szertartás után, saját meghagyása következtében, Pujon az általa alakított sírkertbe örök nyugalomra helyhez-tetni. Méltán elmondhatók: Elég, mert ezen két év számos honleányt ragadott ki bérzes kis vidé-künkől. Béke lengjen sirja felett! N. V. Szent-Iván hó 2-án 1865.

* Miut értésünkre esett, Balázs Bognár Vilma egy újabb körutat fog Erdélyben tenni, mely alkalommal Dézs, Torda, Enyed s talán Fe-hérvátt is hangversenyeket fog rendezni. A ked-ves művésznő mindig szivesen látott vendége lesz Erdélynek.

* A napokban a gyalui havasokon felle-gszakadás lévén, e miatt a víz hirtelen megnőtt, s a gr. Eszterházy és az erralialis fa-raktárakban sok kárt csinált, mert, ha hitelt lehet adni, több mint 6—700 öl fát hajtott el. A Szamos két partján sokat fogdosnak ki belőlük, de a kár mégis nagy.

* Ugyanez alkalommal egy emberélet is áldozatul esett. Egy cigány a mint a fát ki akarta borgászni, elvesztette az egyensúlyt, s beleesve a megárdt folyóba, menthetlenül odaveszett. Hullá-ját megkapták Apahida körül.

* A Follinus szintársulata körülbelül e f. hó 5 én kezdte meg működését Marosvásárhelyt, Szigeti „Szécsi Mária“ című történeti szimulnével. Mtködéskörül koronkint tudósításokat fog lapunk hozni.

* Közelebről kerül sajtó alá a K. Papp Miklós által szerkesztett „Koloszvári nagy naptár“ oly gazdag tartalommal, minő nálunk még nem volt. A szerkesztő a legkittünbb írói erőket nyerte meg dolgozó társakul. A naptár rend-kivüli mellékletül országosan tisztelt és becsült Dózsa Elek jogtudorunk arezképét hozza, melyet a kiadó a külföld legelső műintézetében készítet. Tartalma változatosabb s bővebb lesz a mult évinél is.

* A sétatéren a Pongrácz testvérek népzene társulata működését állandósítani akarják a nyári időnyre, s e végre aláírási iverk nyitattak meg. Ha tulságos követeléssel nem lépnek fel zenészeink, bizonyosan be fog gyűlni annyí pénz, hogy kár-pótolva lesz a szokott fűrdői kirándulás.

* A „Vasárnapi Ujság“ Rajka Teréz tollából egy igen csinos alkalmi költeményt hoz „Pünkösöd“ czimmel. E szép költeményt ajánljuk olvasóink figyelmébe. A költőnő eddig megjelent költeményeiben határozott tehetséget mutat, s a tér, melyre lépett, bizonyosan nem lesz haládatlan.

diumát jelzik. Az ilyenek nem a józan előrehala-dásban, hanem a hanyatthomlok rohanásban, nem intézményeink okeszerű tökéletesítésében, hanem azok felforgatásában vélik feltalálhatni egyházunk szá-mára az idvességet. Valóságos Carlstadtok és Münzer Tamások. A mazok a stabilismus, emezek a for-radalom hívei az egyházi téren, pedig mind a kettő az emberi természet alaptörvényeivel s egyszersmd a valódi kereszténység szellemével ellenkező állapot. Az egyház-történelmének alapos tanulmányozása által bárki meggyőződhetik ez állítás igazságáról; meggyőződhetik arról, hogy a valódi kereszténység szelleme sem a eszkönyös megállapodásnak, sem a forradalomnak, hanem a tudományos és társadalmi mivelődéssel karöltve haladó, sőt azt vezérlő foko-zatos tovább fejlődésnek szelleme. Ezt a szellemet tükrözi vissza Révész műve is minden lapján s ezt fogja — kétségenkívül — még határozottabban visz-szatükrözni az igért 2-dik füzet, mely tárgyalja az egyház történetét a reformatiótól kezdve a jelen-korig, tehát azon korszakot, melyben az egyház igazi mivoltának, rendeltetésének vagy is a kereszt-tyénség valódi szellemének tudalmára ébredett. Ezért ajánljuk főként e művet öszintén és melegen min-den erdélyi mivelt protestáns embernek, kiválóan pedig reformált hitfeleinknek figyelmébe, éppen most, midőn egyházszerkezetünk épületét azon ala-pon, melyen kívül mást senki sem vethet, tovább építjük, tökéletesítjük. (Vége következik.)

TÁRCZA.

Egyetemes egyház-történelem.

Főiskolai tanulók és mivelt protestánsok számára írta Révész Imre, I-ső füzet. Debreczen, nyoma-tott a város könyvnyomdájában 1865. Ára?

Midőn a fenn nemzett mű rövid ösmertetését adjuk, czélunk vele nem az, hogy a szerző iro-dalmi működését méltassuk. Azon elvitázhatlan érde-mek, melyeket Révész Imre a közel mult években általában az irodalom s főleg az egyház-történelmi nyomozás és bírálat terén magának szerzett, sokkal főlebb helyezik őt, hogyssem a mi egyszerű méltá-tásunkra szorulna, s különben is mind azok előtt, kik egyházirodalmunk termékeit csak legkisebb figyelemmel is kísérik, sokkal ösmeretesebbek, hogyssem azoknak elősorolását szükségesnek látnók. Ös-mertetésünk czélja ezuttal csupán az, hogy általa a szerző írói vasszorgalmának e legújabb gyümöl-csére az erdélyi mivelt protestáns olvasó közön-ség figyelmét fölhívjuk.

Az előttünk fekvő I-ső füzet, melyet, mint szerző igéri, nemsokára követni fog a II-dik s utolsó, tárgyalja az egyetemes egyház-történelmet az egyház megalapulásától a reformatioig. És így e mű tárgya, eltekintve egyelőre attól, hogy azt szerző miként dolgozta föl, már magában véve is érdekes, mindazokra nézve, kik csak legkisebb

mértékben is igényt akarnak tartani e megtisztelő czimre: mivel ember. Avagy ki ne ösmered el a szerzővel együtt, hogy a valódi miveltétség szükség-képen feltételezi a multak ösmeretét, mert hiszen az tárja fel az eszmék és az összes emberi élet fejlődésének nagy fontosságú törvényeit, az fejti meg a jelent s gyújt iránymutató fáklyát a jövőre vonatkozó törekvések számára is. És ha a valódi miveltétség egyik legnevezetesebb tényezője a mul-tak történelmének tanulmányozása általában véve, hogy ne volna annak nélkülözhetetlen kel-léke főleg azon küzdelmek ösmerete, melyeket a keresztény nemzetek az emberi lét legmagasabb s legnemesebb érdekeinek világában átéltek, mig a civilizálto jelen fokára feljuthattak. Az egyház történelme pedig éppen ezeket tárgyalja. Valóban ezeken ösmerete nélkül mivelt protestáns embert, kiben a szellem miveltétségének egyik főkélléke a „rerum cognoscere causas“, még képzelni sem le-het, annál kevésbbé mivelt magyar protestáns, ki — mint szerző mondja — egy törvényes autonoma-ivál bíró oly egyháznak tagja, melyben a törvény-hozás és kormányzás nagy munkájára, a protestan-tismus alapelveiből kifolyólag, nem csupán lelké-szek és zártkörű hatóságok, hanem szabad választás utján a világiak is hivatva vannak.

Az egyház-történelmi ösmeretek szükségességé-géről amaz általácson kimondott igazságok még szembetűnőbbek, ha erdélyi reformált egyházunk jelen állapotára s törekvéseire egy futó pillantást vetünk. A stabilismus penészes börtönéből valahára

— Özvegy Gurzó Lajosné urasszony Bor-székéről 5 o. é. frtot küldvén be szerkesztőségünk-höz a végett, hogy az valamely szegény özvegy családjára segélyezésére fordítsassék, a fenirt 5 frt összeget a helybeli jótékony nőegylet rendelkezése alá általadjuk.

— Hungaria biztosító társaság május hó 25-ikén tartott közgyűlésén felolvasott hivatalos jelentés megküldetett hozzánk. Ez intézet 12 vezér, 45 fő-és 1791 allgynököt számít. Az üzletkimutatásból kitűnik, hogy ezen biztosító bank üzlete az utóbbi kilenced hónap alatt 477,984 frt 75 kr díjbevétel eredményezett, melyből a levonandók levonata után az april hó végével kifizetett nyeresemény 27,288 frt 38 kr. Egy alakuló intézetnél a közreadott számok eléggé kedvezők.

* Szerdabelyi Kálmán a napokban sulyos csapás érte szeretett nővére Szerdabelyi Nelli elhunytával. A boldogult több mint két évig tartott sulyos betegségnek lett áldozata alig 38 éves korában. Szerdabelyi Nelli egykor színházunknak egyik legkitűnőbb tagja volt, kit közönségünk nagy kitüntetésekben részesített. Az utóbbi években a budai lépcsőházhoz szerződött, melynek legszorgalmasabb tagjai közé tartozott. Később hangját vesztve visszavonult a szüpadtól. A boldogult művésznő 22 évet töltött pályáján, melyen sok kiérdemelt koszorút aratott. Békéjére!

* A Jefferson Davis elfogatására kitűzött 100,000 dollárt a Michigan lovas-erred ezredese Pritchardnak jut.

— Az „Union“ című bécsi lap, mely főleg a biztosítási intézetekkel foglalkozik. A pesti biztosító intézet és az erdélyi „Victoria“ ról emlékeztet, midőn az előbbinek gyors kezdeményezését megdicséri, csodálkozik, hogy a „Victoria“ még ültetel nem kezdte meg. Az „Union“ keresi ezen kelekedések okait, kinyilatkoztatja azonban bizalmát Galgóczi urban, mint a ki az ő meggyőződése szerint is erőlyesen fogja a kormányt kezébe ragadni. Biztosítójuk az „Union“-t, hogy Galgóczi ur a kellő erőlyel kell megfontolást párosít, a „Victoria“ mentve minden szédeltől, mint komoly intézet, reméljük kivivandja a közbizalmat, hogy a pesti bizt. intézet az üzlet megindításával előjárt, annak oka, mert a részvények részleteinek befizetése is ott előbb történt, a „Victoria“ részvényeinek részletei több időszakra voltak felosztva; de a befizetés pontosan foly a részvényesek részéről, s az üzlet megindítása itt is már csak néhány hét kérdése, mialatt a részvény-részletek fizetése által az intézet komoly hitelére szükséges alapítke illő összegig begyűl.

* (Lincoln meggyilkolásának pöréről.) A „Newyork Times“ tudósítója a következőket írja: A tiszték, kik a hadi törvényszéket képezik, diszgyenruhába vannak öltözve, és egy kerek asztal körül félkörben ülnek. Főn az elnök, Hunter David tábornok ül, jobbján Lew Wallace tábornok, balján Kautz Ágoston tábornok foglal helyet. Nól vezérügynök mindkét felén segédjei, Burnett ezredes és Bringham bíró ülnek, és az elnökkel szemköt a vádlottak védői foglaltak helyet. A vádlottak a katonák által vannak egymástól elválasztva és bilincsbe vannak verve. A számukra fentartott tér leszelőbb baloldalon egy körülbelül 42 éves, magas, sovány, vörös haja, halvány arcú és mivel kinézése férfiút veszünk észre. Ez Mudd orvos, ki a szűk Botht sebeit bekötözte. Feketébe van öltözve, kezei lábai bilincsbe verve. Tovább jobbra egy hitvány öltözékű, sovány ifjú ül. Ajkai vastagok, szemei és hajai sötétek, legfőkébb 19 éves és kinézése sem mivel, sem gonosz. Ez a sokszor nevezett Harold, ki mint Botht főczinkosa vádoltatik. Még tovább egy feltűnő férfiút látunk ingujjban, nadrága durva kék szövétből van, inge elől nyitva, legalább hat lábnyi magas, erős, csontos, széles mellű. Fésülelen, fekete haja befűdi alacsony homlokát, szemei merev, néha egészen vad kifejezések, az egész ember tekintete egy makacs gonosztevet mutat. Ez Lewis Payne. A negyedik Spangler, a színházi kömives, ki azon gyau alatt áll, hogy a gyilkos megszökését a szüpadról előmozdította. Igen vastag, és részeges kinézésű, s úgy látszik nem igen kényelmesen érzi magát. O' Loughlinteről, ki ellen még semmi fontos nem hozathatik föl, csak annyit mondhatni, hogy határozottan spanyol physiognomiája van. Ateroth kis ember, úgy néz ki, mint egy hollandi, arczsine sápadt, haja szőke, szeme kék; oly phlegmatikusnak néz ki, mintha az egész dolog őt nem is illetné. A vádlottak között egy Suratt nevű asszony is van; a többitől elkülönítve ül, gyászba van öltözve, és arczát mély fátyol fűdi. Körülbelül ötven éves lehet, alkotása erős és magatartása határozott és intelligens. Kezei szabadok, lábai bilincsbe vannak verve. Legkönnyebbek Mudd orvos bilincsei. A többi férfi-fogoly hat láb hosszú nehéz lánczain ötven fontos golyó függ, melyet az örök, ha a vádlottak a törvényszéki terembe jönnek, vagy abból eltávoznak, utánuk hordanak. Azonkívül lábaik között tíz hüvelyk hosszú vasrudak függnek, és mind egyikük föl beült és a fej felét befűdi gyapot sikkát visel, hogy senkinek se sikerüljön koponyájának a falhoz verése által magát az élettől megfosztani.

— A sétatér szépítésére májusban adakoztak: Gróf Eszterházi János 5 frt, Laffer Ignác 1 frt, Nagy Elek 5 frt, Fersm Ágoston 1

frt, ifj. Hintz György 1 frt, Scholtz Antal 1 forint, Mikó Samu 2 frt, b. Bornemisza János 20 frt, gr. Bánffy Miklós 5 frt, gr. Nemes János 2 frt, gróf Mikes János 2 frt, b. Bánffy Albert 5 frt, Hirschfeld Etiza 1 frt, Schwarcz Károly 5 frt, Makoldi Sámuel 2 frt, Bauer János 1 frt, Nagy Mihály 1 frt, Fries Albert 1 frt, Tomka Jenő 1 frt, Gondol Gida 1 frt, Gothárd József 1 frt, Buczi Samu 1 frt, Mareziukovics Marczel 1 frt, Artz Rudolf 1 frt, Bagdi István 1 frt, Nemes Ferencz 1 frt, Kovács János 1 frt, ifj. Gspan Károly 1 frt, Biró János 1 frt, Grois Nándor 2 frt, Tamási Antal 1 frt, Tamási Sándor 1 frt, Molnár Sándor 1 frt, Nagy Imre 1 frt 20 kr. Haller Rezső 2 frt, Csulak Dani 1 frt, Tompa Károly 1 frt, Csebi Sándor 1 frt, Császár Samu 1 frt, Váradi György 1 frt, Olasz József 1 frt, Sobotta 14 circus-előadásért 56 frt, Forrai Ferencz 1 frt, Gámán Zsigmond 1 frt, Kiss Samu 1 frt, özvegy Silling Jánosné 5 frt 10 kr. Rösler Samu 1 frt, Bodola Samu 2 frt, Szilágyi Pál 1 frt, Nagy János 1 frt, Veress Ferencz 2 frt, Boér Lajos 1 frt, Ferencz Józsi 1 frt, Fülöp Samu 1 frt, gr. Teleki Károly 5 frt, Vikol Gergely 2 frt, Patáki József 1 frt, Rignát József 1 frt, Pogácsnik János 1 frt, Boér Sándor 1 frt, összesen 171 frt 30 kr. Ellenben útesinálásra, és porondozásra kiadatot 156 frt 68 kr. Kolozsvár, máj. 21 1865.

Tauffer Ferencz, pénztárnok.

Politikai hírek.

Angolország. London, május 26. Az alsóház mai ülésében sir J. Walsch kérdést intéz a miniszterelnökhöz: vajjon kapott-e ő fgsge kormánya az egyesült államok kormányától valami formaszertint és hivatalos felszólítást az iránt, hogy az „Alabama“ vagy más a brit kikötőkben felszerelt dél-amerikai cirkáló hajó által az egyesült állami polgároknak okozott károkat térítse meg. Erre Palmerston így felelt: Egy idő óta — úgy hiszem, két esztendője lehet — foly a levelezés ő fgsge és az egyesült államok kormánya között az „Alabama“ s más levele egyenmő cirkáló hajók által okozott károk felett. Nehány nap előtt újabb közléseket vettünk ide vonatkozólag az egyesült államok követtől, a melyekre még, természetesen, nem érkezünk válaszolni, ki kell mondanom, hogy az egész levelezés — noha mind a két fél kimondta vélekedését — nagyon jó indulatu és barátságos hangon folyt. (Halljuk!) Baxter kérde: Nem gondolkozik-e a kormány — tekintve a történet változásokat — arról vagy maga, vagy az egyesült államok kormányával közösen, hogy talán célszerű lenne a kubai partok felé hajórajt küldeni. A rabszolgák bevitelét gátolni, s ezáltal véget vetni a afrikai rabszolga-kereskedésnek? Palmerston lord: Egy időben felszólítá az angol kormány az egyesült államok kormányát az e részbeni közreműködésre, s az késznek is ajánkozott; de nehézségek támadtak egyfelől a mi semlegességünk szabályozását illetőleg, másfelől meg az idegen hadihajóknak a mi partjainkhoz bocsátása tekintetéből. Ezen nehézségeken akkor még nem lehetett tulemelkedni. Most azonban a viszonyok változtatával ismét felszólítá kormányunk az egyesült államok kormányát e célra azon ajánlattal, hogy partjainknál olyan barátságosan fognak fogadtatni, a mint a cirkálókkal jó lábón álló nemzetek, bármelyikének hajói fogadtatának. (Halljuk!) Az előbbi akadály nem áll többé útjában a közösen működésnek. A kubai partoknál alkalmazandó hajórajra nézve még semmi felelet sem érkezett az egyesült államok részéről; de ha az afrikai partoknál akarják a közösen működést, nincs ok, miért ne akarnák azt Kubában is.

Franciaország. Páris, május 31. Az esti „Moniteur“ kétféle, hogy Rómában az északi udvarok Vegezi alkudozásai ellenében működnek. A Napoleon herceg beszéde elleni demonstrációt, különösen a pápai nuncius, Metternich hg és Goltz gróf sürgették. Cowley lord ezek ellenében érvényre emel, hogy e lépés által a császárt még inkább a herceg pártolására vezetné. Woll ur, a mexicói császár hadsegéde, utasítva van, hogy kieszakölje, miszerint a francia hadsereg még öt évig maradjon Mexicóban, Bazaine tábornagy parancsnoksága alatt.

A „Nat. Ztg.“ írja: Napoleon hercegre a legnagyobb népszerűséget hozhatta volna meg nagybátyjának levele, ha a herceg szabadelvűségét valódinak, hamisítatlannak lehetne tartani. Egyébiránt teljes elismerésben részesítették az a függetlenségi látszát, melyet a hg ön tudott magának tartani; s az a kifejezés a császár levelében, hogy: „ezután csak egy akaratnak kell az én kormányomban uralkodni“; nem a legkedvezőbb benyomást tette. Az pedig téves felfogás, mintha a császárnak nem lett volna tudomása a hgnek Ajacioba meneteléről; mert a császár világosan beleegyezett a hercegnek Ajacioba fellépésébe; s a császár levelének azon sorai csak pusztá phrasist képeznek, melyekben szemrehányással illeti, hogy távollétében visszaült bizalmával, melynélfogva a császárné és a csász. herceg oldala mellett hagyta őt. Az „Avenir“ a császár dorgáló levelének már második cikkét szentel, melynek érdekesebb részei ezek: Azon program, melyet a császár a herceg állítólagos ajációi programjával állít szembe, tükéletesen egyszerű. A császári családban csak egy akarat létezik, s kormányában csak egy actio: a

császár akarata és actiója. Ez ugyan programja volt az első császárságnak, de programja-e a másodiknak is? Napoleon herceg Ajacioban szabad-elvű I. Napoleonról beszélt a corsicaiaknak, a kit Franciaország nem ismert, a kit az utóvilág nem ismer, s e felett tartott a császár a hercegnek történelmi leckét. De vajjon akart-e neki talán ez alkalommal a mai politikából is leckét adni? A tényre és jogra való tekintettel ezt nem vagyunk képesek fölteni; mivel tényleg és jogilag most mások az emberek, mint az első császárság idejében voltak. Midőn I. Napoleon a maga kormányában nem akart más akaratot és actiót ismerni a magáén kivül, az akkor volt, a midőn győzelmei által hatalmának legmagasabb fokára volt felemelkedve, Európa bámulatba s mámorba volt elmerülve. A külhatalom borzasztó növekvésének megfelelő minden a belkormányzatban: a rendőrség kifejlődése, a polgári tekintély alástüledése, a katonai hatalom tulsulya, a senatus engedelmessége, a mely mindent szentesített, a mit csak kívánt az ura. Most már nem ott állunk, mai időben másképp történnek a dolgok, mint 1810-ben történtek. A kormány minisztereket küld a törvényhozó testületbe, hogy ott tetteiről felvilágosítást adjon, s védje azokat. Az ily módoni vitaközös egyszerűs mind kihívás a gúncolásra, és midőn a rosztalást kibivjuk magunk ellen, ez annyit tesz, mint elfogadni azt minden kérdésre nézve, és komoly számolásba bocsátkozni. A császári családban tehát lehet csak egy akarat és egy actio, a császár akarata és actioja: de ha az állam ügyei forognak késésben, akkor ezek mellett még létezik szabályszerű és alkotmányos actioja azon nyilvános közhatalomnak, melyeket az alkotmány teremtett és megállapított. A nov. 24-ki rendeletet azon meggyőződésnek köszönhetjük, miszerint a kormányok csak a közvélemény támogatása képes valóban erősekké tenni. A császár levele után hajlandó volna az ember kérdezni, hogy micsoda hordereje, micsoda következményei lehetnek tulajdonképen, az ő nézete szerint, ama decretumnak? Azonban ugy hiszünk, hogy a kormány gyakorlati eljárásában előfordult elmulasztatlan és kikerülhetlenül szükséges lépés, azon benyomást némileg szelidíteni fogja, melyet a császári levél némely helyei okozhatnának. Olyan nemzedék előtt, mint a mostani mely olyan sok mindenfélét látott oly rövid idő alatt, nem az elméletek, hanem a tények beszélnek hangosabban. Csak a tények bizonyítják, miszerint a szabadság kihágásai soha sem mennek oly messzire, mint a korlátlan hataloméi, és hogy a kormányok biztonságának s a népek boldogságának legigazabb zsinormértéke mindenkor a szabadság marad. A császár, ki a régi és modern történelemnek kedvelője, s oly komolyan tanulmányozza azt, jól tudja: hogy nincs abban ennél bevégzettebb tan.

Olaszország. Turin, máj. 25. A miniszterválságról szóló hírek maradandók. Ugy hallani, hogy Lanza, Natoli, Sella kilépnek s Ratazzi és társai lépnek helyökbe; azt is beszélük, hogy ez a dolog már jó ideje meg van állapítva a király, Lamarmora s Ratazzi között, csak a kölcsön megkötéséig várnak a kivitellel. Mindazáltal valószínű, hogy a válság nem fog bekövetkezni jun. 15-ike előtt, mert csak akkor lesz bevégezve a miniszteriumok teljes átköltözése Florenzbe; ezen időtámban már a képviselők kamarája is fel fog oszlatatni. A választó kerületek sept. végére és octob. elejére fognak egybehivatni. A florenzi lapok a következő fontos sürgönyt közlik Rómából: „Revel gr. hivatalos küldetését teljes siker követte. A politikai alkudozások folytattak. A pápa és a király közt teendő concordatum tervezetének huszonöt cikkelye van, a titkos cikkelyeken kívül. Valamennyi katolikus hatalom meghivatik az ezen eselekményhez való hozzájárulásra; Spanyolország már nagy részt hozzájárult; jelenleg Portugallival, Austriával és a német államokkal foly az alkudozás, Rómában megengedtetett a könyvkereskedőknek, hogy kirakataikba kitegyék Victor Emanuel arezképét.“

Németország. A porosz parlament üléséről a „Schlesw. Ztg.“ így ír:

„A helyett, hogy az ülészak újabb impulsokat idézett volna fel, a legmélyebb kimerültség fogja azt követni. A miniszterium a vitás térből egyetlen talpalatnyit sem nyert, s ugyanczot mordhatni a követháztól is. A status quo fenntartatik. Az ülészaknak tehát csupán azon egy eredménye lesz, hogy egy legszelőbb hal, egy határozottan demorata párt képződik, mely egészen és erőlyesen képviseli az 1848-iki elveket.“ Még csak a mult napokban is oly resolutiók terjesztettek a porosz országgyűlés elé, melyek az elkekeredett hangulatot szélsőségképp még növesztik. Ilyen volt a követ-házban a hivatalos lapok politikai cikkeire vonatkozó resolutió, mely Greist és Hovenbeck által benyújtva, majdnem egyhangulag elfogadtatott, az urakházában pedig ama classicus, a reactio oszlopaitól támogatott, s az országgyűlés szólásszabadságának megszorítására vonatkozó indítvány. Még eddig nem létezett oly törvényhozó testület, mely ön-maga kérte volna szólásszabadsága megszorítását. A porosz urakházának volt fenntartva: „miszerint tekintve annak szükségességét, hogy az ismételt parlamenti kihágások folytán az országban nyilvánuló, s e kihágásokat rosztaló hangulatnak kife-

jezés adassék, s hogy az urak házától jogos követelmény, ha saját s az ország érdekében az alkotmányt a királyi tekintély megóvása által biztosítani törekszik, a királyi államkormány felkérésék: miszerint a törvényhozás útján gondot fordítson arra, hogy az alkotmány acta 48. §-a értelmében, jüvendőre a jog és törvény érvénye az országgyűlés körén belül előforduló eseményekre nézve is fenntartassék.“ Berlinben némi ostentatíval hirdetik, hogy a tengerészeti áltomás áttétele Danzigből Kielbe 14 nap alatt bevégzett tényre válik. Szükség esetében azt a megfelelő katonai mozgalmakkal fogják összekötni. Bismarck ur egyik külhatalmasság követeivel tartott értekezletben bir szerint kijelentette, hogy a schleswig-holsteini országképviselőt elé terjesztendő javaslatokat tekintendő „az osztrák kormányhozi barátságos viszonyok további fennállásának próbaköve gyanánt.“

Szerbia. Belgrád, május 23. Az utóbbi időben itt a helyzet keveset változott, csakhogy a közeledő nemzeti ünnepekre az előkészületek mindinkább demonstrativ jellegűt öltének, s eltekintve az ünneplésséggel járó látványosságától, más tekintetben a kis Szerbiára nézve aránytalanul nagyok, s így nem csodálhatni, ha a törökök aggódva tekintik az eseményeket. Belgrádban 60,000 fő-re menő tartományi katonaság központosítatik, s mellette nem szabad feledni, hogy az ünneplésre azonfelül a tartomány minden részeiből legalább 20 ezer ember fog egybegyűlni, s hogy a férfi lakosság mindenkor fegyveresen jár. Az idegen ügynökök, főleg pedig a Mazzini-Garibaldi-féle tettepárt emberei néhány nap óta nagy bizottsággal lépnek fel, az olasz consult figyelemre sem méltatják, de annál sürűbben közlekednek Oreschkovicz-czal a szerb katonai főparancsnokkal, kinek Boszniára s Hercegovinára vonatkozó izgatási terve ismeretesek, s így akaratlanul felébred a gyau, hogy az idegen ügynökök ezen törekvései összefüggésben lehetnének a Piemontban tervezett putskisérletekkel. Vajjon minden a szerb kormány tudta nélkül történik-e?

Spanyolország. A missio, mely Cialdini Madridba vezette, nem csupán gondnoksági ügy (Fanti), mint eredetileg vélekedtek, hanem politikai jelentőséggel bir, s az olasz királyság elismertetésére céloz. A missio eredményéről egyelőre mitsem jelenthetni, mert Isabella királynő cabinetje előbb a Róma és Florenz közt folyamatban levő tárgyalások menetét szándékszik bevárni. Ha ott egyeség jön létre, nem szenved kétséget, hogy Spanyolország sem késend tovább az olasz királyság elismerésével.

Amerika Newyorkból, f. hó 21-ről érkezett tudósítások jelentik, hogy Stanton hadügyminiszter rendeletet adott ki, melynek értelmében mindazok, kik jun. 1-től kezdve a Mississippin tul fegyveresen elfogatnak, halállal büntetendők. Az észak-carolinai négek szavazati jogot folyamodnak. Jefferson Davis polgári törvényszék elé fog állítatni. Az államtitkárságban feltalált jegy-irási kules segélyével kiderült, hogy a Booth börtönében talált levelek Benjamin separatista exministertől erednek.

Seward tegnap első látogatását tette az államminiszterium hivatalában. Eppen most bocsátattott ki egy rendelet, melynek értelmében minden tábornok és tiszt, kinek szolgálata föltétlenül nem szükséges, becsületes föltételek mellett elbocsátandó.

Ujabb. Páris, jun. 1. Hivatalosan hamisnak nyilvánítatik a bir, mintha a külföldi diplomaták, Napoleon herceg beszéde miatt, Drouyn urnál előterjesztéseket tettek volna.

— Belgrád, jun. 1. Borrenál a bosnyák határszelen véres összeütközés történt a szerb és török katonaság között. Tamadók bir szerint az utóbbiak voltak. A consulatukokban aggodalom uralkodik. A fejedelem hadsegédét küldte Borreba.

— Genf, jun. 2. A császárnak egy másik levele érkezett Pranginba, Napoleon herceghez, s a levélben a herceg lemondása el nem fogadtatik. A herceg kijelenté, hogy addig Schweiczot el nem hagyja, mig elégtételt nem nyer.

A „N. fr. Presse“-nek írják: A mexikói kérdés s a császárságra és az európai békére vonatkozólag azzal összekötötésben levő veszelelyek minden egyebet háttérbe szorítanak, türelmetlenül lesik a császár visszaérkezését, azt várja tüle a közvélemény, hogy nem fog nagyon sokáig gondolkodni a felett: mit tegyen Mexikora vonatkozólag, hanem megküldi a parancsot Bazaine tbnagnak, hogy jöjjön haza haladék nélkül a francia hadsereggel. Közelebb azon nézetét nyilvánítá e lap, hogy az efféle visszavonulás csak az esetben nem volna megalázó a napoleoni politikára nézve, ha képes lenne a császár azonnal másfelé vezetni a nemzet figyelmét a mexikói bonyodalomtól, valami közel eső európai bonyodalomra. Az itteni beavatott körökben is így gondolkoznak; a hol még azt is mondják, hogy a mexikói fiascot csak a francia határok kiébb terjesztése által lehetne jóvá tenni, s visszapótolni, a mi vér- és pénzbeli veszteséggel a mexikói expedítio járt.

BÉCSI BÖRZE május 30-kán 1865.

Table with columns for 'Államodóság', 'Elsőbbségi kötvények', 'Részvények', 'Váltók (devisek)', and 'Pénznekem'. It lists various financial instruments and their market values.

Á t n é z é s e
a kolozsvári levél- és szekerposta indulásának s érkezésének.
Indul a levélposta:
Magyarhonba és külföldre napoként déli 12 órakor.

A Biasini gyorskocsi indul:
Kolozsvárról Nagy-Váradra vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton déli 11 órakor.
Erdélyi piaci árak:
Beszterce május 9. 360-360 210 228-190 92 300 10

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

388. 1865.

(181)

(3-3)

Hirdetmény.

Az erdélyi országos tébolyda betegei és ápolói élelméze és külön a kenyér-részelteknek 1865. évi october 1-től 1866. évi szeptember utolsó napjáig leerdő biztosítására, a nevezett intézet irodájában szombaton f. é. június 17. d. e. 9 órakor nyilvános százalékos (percentualis) árlejtés fog tartatni.

537. 1865. (182) (3-3)
Nemes Dobokamegye Választói járásában kebelezett Nagy-Esküllő községének összes keresoma-jogai aránylagosítására folyó évi július havi 18-án délelőtt 10 órára a hely szinén a tárgyalás kitűztetvén, minden vételjogosultak felkérértnek a törvényben kiszabott hátrányok elkerülése feltétele alatt a kitűzött napon és helyen személyesen vagy meghatalmazottjaik által megjelenni.

NEM HIVATALOS.
Babos Sándornak óra raktára.
Belmonostorutza 192 szám alatt.

Table listing various types of watches (Ezüst henger, Arany női és férfi henger) and their prices.

(187) (1-1)
A kolozsvári tekintetes törvényszék egy nyugtájának kivonata.
Nyugta.

Három ezer osztrák értékű forintról, melyet alulirt törvényszék, törvényes főgyámhatóság minőségében, mint Szarka Kamilla javára, néhai Szarka Ferencz által a „Horgony” élet- s járadéki biztosító társulatnál biztosított öszveget, e társulat helybeli ügynöke Tauffer J. Károly által máj napon kézhez vett.

Azon nagy hírnév, melyet a „Horgony” biztosított sommainak miudég gyors és pontos kifizetése által, magának méltán kivívott, megnyugtathat minden kétkedőt, s bármely apa családjá jölétét bátran építheti a „Horgony” élet- és járadéki biztosító társulatra.

Stein Janos könyvkereskedésében Kolozsvártt.
Harmath Józsefnél Tordán, Wittich Józsefnél Marosvásárhelytt, Dobray Nándornál S. Udvarhelytt, Barthos Domokosnál S. Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyenyeden, Sindel Károlynál Brassóban, Wagner Józsefnél Károlyfejtárrt kapható:

KÉPVISELET
a Királyhágon inneni ev. ref. Superintendenciában.
Csete László.
Garibáldi és társulata,
Degré Alajos.
A számüzött leánya.
A nemzetiségi kérdés.

Régi könyvek:
1) Decretum Opus Tripartitum, iuris consuetudinarij incltyi Regni Hungariae per D. Stephanum de Verbötz etc. congestum, & voluntate Sereniss. Regis Wladislai, ex consensu Regnicolarum publice editum, ac confirmatum. Anno Dom. 1514. Nunc vero inpressum Colosvarini in Officina Casparis Helti. Anno Domini 1572. (4-ed rétt.)
2) Decretum Iuris consuetudinarij Incltyi Regni Hungariae & Transilvaniae. Az az, Magyar- és Erdélyországnak Törvény könyve. Verböci Istvan által Iratot, 1514 Ezten. Mostan Deakul és Magyarul, Egy hasznos Regesromal egyetemben nyobban ki boczatatot Gratia & Priviligio Debrecenben, Nyomtatta Lipsiai Pál, 1611. (4-ed rétt.)
3) Komáromi Csipkés György Az keresztény isteni tudományak — rövid summája. Irta. Wollebius János. Ford. Comaromi Csipkés György, nyomtattatott Ultrajectomban 1653. (kis 16-od rétt.)
4) Temető Kert, melyben Egynehány Halotti alkalmatossággal való Praedikatiok vadnak; melyeket irt és praedikáltott különkülön helyeken Selyei Balog Istvan, mostan Fehérvárott egyikik Udvari Prædikator. Job. 11. v. 23. Feltámad a te Atyádfia. Varadon nyomtatta Szenci K. Ábrahám M.D.C.LV. (kis 8-ad.)
5) Siralmas szarandoki járásból, csak nem régen haza érkezett Malach Doctornak, Nehai napkor el hagyott s Kicsinységében véle egygyüt oskolaztatott, Melach tudos Barátjával valo Paj-tardi Szobeszede. Melyben, fejehajtogatásával sápit azon; hogy az ü tülle o időben elbueszot fényes hirt viselő szives Jonathánnya, csekély elmét kezdet viselni, egy Calvinistának, a Nagypenteki ostorozás felül valo Castigalasanban. Nyomtattatott 1659-ben. (Kis 8-ad.)
6) Papistasag Ujsaga, az az, Oly munka, mellyben Pápastaságnak, mind tudományak mellyet vall; mind egyházi rendeinek mellyekhez halgat; mind ceremonianak, szokásinak s rendtartásinak, mellyeket gyakorlat, igaz régiségütl őrös, minapi ujsága, az magok írásiból, tanubizonyosságiból és Authoriból, megmutogatattik világossan, Comarómi C. György. S. I. M. D. E. D. P. által. Colosvaratt Veres-Egylházi Szentyel Mihály által. (1671-ben jelent meg.)
7) Kegyességnek Nagy Titka. A menybeli amaz Három Tanubizonyosságoknak, Atyának, Fiumak, Szentléleknek Egy örök Istenségéről, melyet azon jó Istenének dicsőségére, annak szent segedelme által, és tiszta szent igéjéből, rövid kérdésekben és feleletekben foglalva, csekélyen és egygyüti képpen kibocsátott B. J. H. I. Kolozsvárott Némethi Mihály által. M. DC. LXXXVI. (kis 8-ad.)
8) Margitai Péter. Az Isten Törvényének az az Sz. Irás szerint való magyarázattya. — Debreczenben nyomtatta Lipsiai Pál 1617. Végre egy teljes példány a Budai Ferencz „Polgari lexicon” című munkájából 3 kötetben.

(184) (1-1)
Blau és Hirsch
Ekszerarusok Pestről
a vásárra már megérkeztek, s ajánlják magukat a t. közönség becses figyelmébe.
Kolozsvártt, jun. 6. 1865.

(185) (1-1)
Helyváltoztatás.
Alóirt tisztelettelyesen bator vagyok tudatni, miszerint lakásomat a „Reményhez” címzett szállodából, a főkút átelében, a leglátogatottabb téren épült Melik-féle legnagyobbszertli házakba tettem át, s valamint ezelőtt a nagyérdemű közönség teljes meglégedését megnyerhettem, ugy ezután is eszedem a forró pártolásért; részemről mindent megteendek, mi által a köztetszést kiérdemelhessem, miután a kényelmes helyiségekben esinosan butorozott szobákat ugy egyeseknek, mint családoknak, valamint étel- és italokban pontos és igen jutányos kiszolgáltatást igérek.
Borszék, junius 10. 1865.
VERTÁN JÁNOS, vendéglős.

(186) (1-3)
A sztojkaí firdő idénye folyó hó 1-jén meg lévén nyilva, miután ns. Belső-szolnokmegye tks. Tisztségének intézkedése folytán az, az eddigi nyereszkezdést mellözve, az e hni más első rangu firdők mintájára, és a magasbát igényeknek s műzülésnek megfelelőleg, ugy a szenvedő mint a csak időföltést és szorakozást kereső vendégek szüksége- és kényelmének szem e őtt tarásával tetemes költséggel szereltetett f. l.; nem csak hanem az egész idényre firdő orvos a is gondoskodva van, s végre miután ugy a szobáknak, mint szintén az étkeknek illetesen és tetemesen leszállított áron kiszolgálására legfőbb gond leend fordítva: minél számosabb látogatásért eszedez.
Sztojkaí, junius 4-én, 1865.
VOITH JÁNOS, hasznobérlő.

(178) (3-3)
Alóirt batorokodik a nagyérdemű t. ez közönséggel tudatni, miszerint az ugynevezett „VERESFOGADÓT” folyó év április 24 kén hasznobérlő kivetvén, annak egészen ujbóli szervezésében — jelsen: bútorok és a vendégszobák tiszta ágyneműekkel való ellátásában — semmi költség sem kimélt, hogy a n. érd. vendégeknek kellő kényelem biztosításáért.
Kezeskedik továbbá józúti és tiszta ételének, ugy szintén a lehető legjobb italainak bármily időtárbani pontos kiszolgáltatásáért; valamint kész bárkinék is csésze számpa házhoz hordva, a legjutányos árban reggelit, ebédet és vacsorát adni.
Melyet midő a alóirt a nagy érdemű t. ez. közönséggel tudatni batorokodik, egy-szersmind becses látogatásért eszedez.
Kolozsvártt, május 26-án, 1865.
Karátsony Tivadar, vendéglős.

(183) (2-3)
Közállományi meghatalmazás alapján ügyvédi irodámat f. hó 24-dikén megnyitottam Déván barát-tér 506 sz. a.; mit is, a t. ez. közönségnek szolgálat készségemet ajánlván, ezennel közhírré teszek.
Déva, 1865 május 31-kén.
LÉHMANN ROBERT,
orsz. hites ügyvéd.